

СТРЕМЕЖЪТ НИ КЪМ СПРАВЕДЛИВОСТ

Една от най-непримиримите фигури на Просвещението - Емануил Кант заключава „Категоричното изискване е едно: постъпвай само съгласно тази максима, която би желал да видиш като всеобщ закон.“ Коя е тя за вас ? Живее ли същата в мен ? Съобразяваме ли се с нея в заседателната зала? Отговорът на тези, както и на много други въпроси не трябва да бъде написан... разбира се, за да не бъде прочетен.

Всеки принципен човек, стремящ се към усъвършенстване на самосъзнанието и характера си като едно цяло би настоял да намери отговорите на всички въпроси сам за себе си. За да бъде постигнато това, понятието справедливост трябва да бъде дефинирано. Справедливостта е трудното за постигане умение да се придържаш към правотата и истинността на фактите. Не случайно богините на справедливостта – Темида и Юстиция са изобразявани с превръзка на очите и везна в ръцете. Те символизират безпристрастност, неподкупие и обективност.

Справедливостта трябва да бъде изборът, който правим всеки ден. Но да бъдеш справедлив е много трудно... Понякога това означава да бъдеш жесток с детето си, друг път да бъдеш безкомпромисен към грешките на родителите си, а трети път значи да осъдиш нечий съпруг на смърт. Тук много хора биха се запитали „А ,заслужава ли си изобщо ?“ Да, да бъдеш справедлив си заслужава... вървиш напред, заспиваш спокойно, тъжен, но спокоен, превръщаш се в пример за достойните. Неусетно, ти самият се превръщаш в достоен за човек, такъв, какъвто всеки мечтае да познава , човек с геройски рани и много опит, но сякаш неопетнен.

В една демократична Република да бъдеш справедлив не значи да бъдеш безгрешен или краен, напротив означава да показваш правилното на грешния и да бъдеш оптимален с крайния. В същата тази демократична Република е много трудно да превърнеш личния, вътрешен стремеж към справедливост във всеобщ закон, но трудно и невъзможно не са еквивалентни понятия. Затова смятам, че един ден, когато това стане, правосъдието ще бъде еднакво справедливо за всички и никой няма да посмее да прекрачи границата. Границата на доброто, която днес е размита с тази на злото.

Елина Мирославова Куманова; област Пазарджик; община Пазарджик; населено място –
Пазарджик; Езикова Гимназия „Бертолт Брехт“ 11 Е клас;